

Ceistean agus freagairtean

Coimhead air duilleagan 73 agus 74.

- 1. Inns, nad fhaclan fhèin, carson a tha Ailig a' faireachdainn fortanach gu bheil e air boireannach leithid Sandra a phòsadh.**

Tha gaol air a bhith aig Ailig agus Sandra air a chèile airson iomadh bliadhna. Thòisich iad air suirghe nuair a bha iad gu math òg. Bha Ailig den bheachd gun robh Sandra air leth brèagha agus bha e air a dhòigh gun deach aigesan air toileachas a thoirt dhi.

Coimhead air duilleag 74 a-mhàin a-nis.

- 2. Carson a stad iad san Òban air an t-slighe?**

Bha iad ag iarraidh tadhal air a' bhaile far an robh iad a' dol dhan sgoil.

Coimhead air duilleag 75.

- 3. Mìnich an abairt “Cha b' fhuilear dhaibh na bh' ann de thìde.”**

Cha robh mòran ùine aca airson faighinn a Ghlaschu airson am plèan aca a ghlacadh. Dh'fheumadh iad gach mionaid a bh' aca air fhàgail airson an ceann-uidhe a ruighinn.

4. Nad fhaclan fhèin, mìnich frionas.

Gu diombach; le iomagain - no faclan iomchaidh eile.

Coimhead air duilleag 76.

5. Inns cò ris a tha an togalach coltach, bhon taobh a-muigh agus bhon taobh a-staigh.

Bha an togalach na sheasamh leis fhèin agus bha e air a chuirteachadh le craobhan chun na h-ìre 's nach fhaiceadh tu air fad e bhon rathad. B' e togalach mòr, a bh' ann le ceithir làir, no 's dòcha fiù 's na b' àirde na sin. Bha e air a dhèanamh le glainne, agus tron ghlainne seo, chitheadh tu staidhre mhòr iarainn a' dol suas bhon a' chiad làr. Aig bàrr na staidhre, bha saighead ann, a bha a' comharrachadh slighe suas an staidhre. A thuilleadh air an seo, cha robh mòran eile san togalach.

6. Dè tha an abairt “Chaidh gaoid tro fheòil.” ag innse dhuinn mu fhaireachdainn Ailig?

Chunnaic no chuala Ailig rudeigin uabhasach a chuir eagal mòr air.

Coimhead air duilleag 77.

7. (a) Dè an sgit-sgrìobhadh a tha an sgrìobhadair a' cleachdadh an seo?

Eilipsis

(b) Dè a' bhuaidh a th' aig a' chleas-cànain seo air an leughadair?

Tha e a' fàgail an leughadair air bhioran.

Chan eil fhios dè tha a' dol a thachairt agus tha sin a' cumail ùidh san sgeulachd beò.

8. (a) Dè tha sònraichte mu structar nan seantansan san treas paragraf?

Tha grunn sheantansan goirid sa pharagraf.

(b) Ciamar a tha an structar sònraichte seo èifeachdach?

Tha an structar seo èifeachdach oir tha e a' tarraing aire an leughadair gu sònraichte gu na briathran a tha a' nochdadh sna seantansan goirid. Tha cruth nan seantansan a' samhlachadh na tha a' tachairt san sgeulachd. Tha Sandra a' coiseachd suas chun an togalaich agus, tha eagal oirre 's tha i a' stad. Mar sin, tha e èifeachdach gu bheil 'stad' a' tighinn ann an ruith na sgeulachd cuideachd le cleachdadh stad-phuingean cho tric.

9. (a) Dè an sgit-sgrìobhaidh a tha an sgrìobhadair a' cleachdadh san t-seantans mu dheireadh air an duilleig seo?

Fèin-cheasnachadh.

(b) Ciamar a tha an sgit-sgrìobhaidh seo èifeachdach?

Tha an sgit-sgrìobhaidh seo èifeachdach oir tha e a' tarraing aire an leughadair gu na briathran seo gu sònraichte.

Tha e cuideachd a' samhlachadh staid inntinn Sandra; chan eil fios aice dè tha a' tachairt, no dè bu chòir dhi a dhèanamh. Tha am fèin-cheasnachadh a' sealltainn gu bheil buaireadh na h-inntinn.

Coimhead air duilleag 78.**10. Nad fhaclan fhèin, minich dè thug air Sandra ruith air ais chun a' chàir ann an cabhaig.**

Bha Sandra na seasamh gu h-iomagaineach aig doras an togalaich, nuair a dh'fhosgail an doras leis fhèin. Cha deach i idir a-steach, ach sheas i aig an doras. Bhon sin, choimhead i suas an staidhre agus an sin chunnaic i casan neònach, oillteil le dath uaine, aig bàrr na staidhre. An uair sin, chunnaic i na creutairean uile – an ceann agus an sùilean agus ghabh i an t-eagal cho mòr 's gun do theich i air ais chun a' chàir.

Coimhead air duilleagan 78 gu 80.**11. Inns, nad fhaclan fhèin, na thachair do Ailig anns an togalach.**

Nuair a bha Ailig am broinn an togalaich, thachair rud iongantach dha agus chan eil sìon a chuimhne aige air mar a dh'èirich dha. Choinnich e ri grunn chreutairean neònach air an robh iomadh cas uaine, agus sùilean grànda a bha ag atharrachadh dath. Rug aon de na creutairean air a làimh dheis agus fear eile air a làimh chlà. Cha tuirt na creutairean seo sìon, ach stiùir iad Ailig sìos trannsa agus lean na creutairean eile iad. Shlaod iad e a-steach do rùm sònraichte. Anns an rùm seo, bha creutair neònach eile, a' coimhead caran coltach ri càch. An uair sin, chuala Ailig guth neònach na inntinn, 's chan ann bho chluasan. Dh'inns an guth seo dha gun robh e san t-suidheachadh seo a chionn 's gun robh na creutairean seo am beachd a thoirt dhan t-saoghal acasan nam biodh e freagarrach. Shlaod na creutairean Ailig a-null gu seòrsa de leabaidh agus chuir iad na shìneadh air an sin e, le clogad air a cheann.

An uair sin, bha e mar gun do thuit Ailig ann an cadal trom. Às dèidh greis, dhùisg e le ceann uabhasach fhèin goirt agus na creutairean uile nan seasamh mun cuairt na leapa. Bha iad uile a' coimhead ris a' chreutair a bha san rùm nuair a chaidh iad a-steach an toiseach, mar gun robh iad a' feitheamh ris innse dhaibh dè bu chòir dhaibh a dhèanamh. An uair sin, chuala Ailig an guth na cheann a-rithist. An turas seo, bha an guth ag ràdh gum bu chòir dhaibh Ailig a leigeil às, seach gun robh gaol cho mòr aige air boireannach sònraichte agus gum biodh e ceàrr a chumail air falbh bhuaipe. Mar sin, leig iad Ailig air falbh, ach cha robh sìon a chuimhne aige air dad a dh'èirich dha an latha ud.